

آماده باشیم برای اعتراضات ضربتی
آن ها می خواهند مومیا ابوجمال را بکشند - اما پیوستن همه ما به اکسیون می تواند از آن جلوگیری کند.

اکنون حدود 27 سال است که مومیا ابوجمال روزنامه نگار آفریقایی-آمریکایی به عنوان زندانی سیاسی در دیس روی پنسیلوانیای ایالات متحده زندانی است. محاکمه و محکومیت او به مرگ نمونه ای از دادرسی نژاد پرستانه و طبقاتی است. ریاست دادگاه مانع شد که مومیا از وجوه لازم رای دفاع برخوردار شود و او را "n.r." (احتمالا باید سیاه باشد) نامید. دادستان هیات ژوری ای مرکب از به طور انحصاری مردان سفید پوست محافظه کار انتخاب کرد و سپس تصویری از مومیا به عنوان یک قاتل دل سخت چپ افراطی برایشان ترسیم کرد. در این دادگاه که آلوده به نژاد پرستی و سرکوب سیاسی بود برای سخنگوی حزب سابق پلنگان سیاه، مومیا ابوجمال شانس وجود نداشت و او به اعدام محکوم شد. شرایط غیرقابل تحمل چنین زمانی طولانی در انتظار اعدام بودن مومیا را بسیار رنج داده است اما او را نه وادار به شکست کرد و نه صدای او را خاموش کرد. او حتی در آن جا نیز تسلیم نشد و به نوشتن سخن گفتن علیه بی عدالتی های جامعه سرمایه داری ادامه داده است.

چرا ما از مومیا ابوجمال حمایت می کنیم؟

مجازات اعدام نژاد پرستی است: نزدیک به نیمی از همه ی زندانیان محکوم به اعدام دیس روی ایالات متحده، آفریقایی-آمریکایی هستند. مجازات اعدام بسمت فقرا جهت گیری شده است زیرا بیش از 90٪ کسانی که در دیس روی زندانی اند فقیر هستند.

با توجه به این مساله مومیا جمال مشتی از خروار است: او سیاه پوست بود، او فقیر بود و او پولی برای پرداختن جهت پروسه ی دفاع از خود نداشت. مورد او برای هزاران مورد دیگر نیز صادق است. بعلاوه او یک فعال سیاسی و خاری در چشم مقامات و قدرتمندان است.

در تمام سال های گذشته در زندان، مومیا فقط برای رهایی خود از اعدام مبارزه نکرده است، بلکه خستگی ناپذیر برای همه ی آنهایی که در سراسر جهان به مجازات اعدام محکوم شده اند مبارزه کرده است. بعنوان "صدای بی صدایان" او حتی قبل از جریان زندانی شدن خود، به حساب کار خود بعنوان یک روزنامه نگار رادیویی، به میلیون ها زندانی و همه ی آنانی که در جامعه هیچ جایی و نمودی در رسانه های "محترم" نداشتند، صدایی و چهره ای داد. در آوریل 2009 دادگاه عالی ایالات متحده آمریکا، چیزی بیش از آن را که بسیاری از مردم آمریکا بعنوان "استثنای مومیا" می دانستند به معرض دید گذاشت

بعد از تصمیم آوریل 2009 دادگاه عالی ایالات متحده، کاملا واضح است که دادگاه دیگری برای مومیا ابوجمال تشکیل نخواهد شد. در حال حاضر تنها یک تصمیم اضافی برای دادگاه عالی وجود دارد که برای پاییز 2009 برنامه ریزی شده است: بدین معنی که یا مجازات اعدام تصویب شده در سال 1982 بقوت خود باقی است و تایید شده است، یا این حکم تایید نشده است که در صورت اخیر پیگرد قانونی خواهد شد و یک هیات ژوری جدید تعیین خواهد شد که یا مومیا را دوباره به مرگ محکوم می کند یا "فقط" تصمیم به زندان ابد بدون امکان عفو مشروط می گیرد.

در این تصمیم گیری سرنوشت ساز، دادگاه عالی ایالات متحده بیش از دوکلمه توضیح: "دادخواست رد شد" در مورد این رسوایی قضایی مربوط به زندانی سیاسی مومیا ابوجمال که در حال حاضر تقریبا بمدت سه دهه شناخته شده است، یافت نشد. آنها می خواهند یا مومیا ابوجمال را اعدام کنند یا او را برای تمام عمرش در زندان مدفون سازند.

دادستان فیلادلفیا سعی دارد به هر قیمتی شده مومیا ابوجمال را اعدام کند. او فشارهای زیادی را برای رسیدن به هدفش اعمال می کند. به گفته وکیل مومیا ر. برایان از زمان دستگیری مومیا در دسامبر 1981، زندگی او هرگز در چنین خطر بزرگی که امروز قرار دارد نبوده است.

تاکنون تظاهرات ها در سراسر جهان توانست دوبار- در سال 1995 و 1999 - از اعدام مقرر شده مومیا جلوگیری نماید. امروز هم با آن سال ها فرقی ندارد: تنها یک اعتراض وسیع و همبستگی بین المللی می تواند وضعیتی را فراهم آورد که طرح کشتن برنامه ریزی شده مومیا را که در دست دولت گرفتار است غیرممکن سازد.

البته تیم دفاعی مومیا می خواهد به کاربرد همه ی اقدامات قانونی ممکن برای نجات او از اعدام ادامه دهد، اما صرفنظر از آن چه که در جبهه ی حقوقی رخ می دهد، خود مومیا، دفاعش و حمایت کنندگانش در سراسر جهان همواره این واقعیت را تاکید کرده اند که محاکمات سیاسی را نمی توان صرفا در محدوده ی دادگاهی برنده شد بلکه به طور واقعی در خیابان هاست که می شود به پیروزی دست یافت.

یکی از استراتژی های امروزی جنبش همبستگی در ایالات متحده اعمال فشار سیاسی بر دولت اوباما است. البته این را هرکس می داند که انتظار رفتار عادلانه داشتن با زندانیان سیاسی از حکومت ایالات متحده به همان اندازه غیر واقعی است که چنین انتظاری را از سیستم قضایی دادرسی جنایی نژاد پرست آمریکا داشت. ولی با وجود این جنبش همبستگی تلاش دارد دولت را در حوزه عمومی مسئول نگاه دارد و وادارش سازد که با توجه به وعده های انتخاباتی اش در رابطه با "تغییر" حکومت با توجه به نژاد پرستی حاکم در دادگاه ها، موضع گیری کند.

یکی ازین نوع کارها عبارت است از تقاضای بزرگ ترین سازمان حقوق مدنی، یعنی NAACP برای "بررسی حقوق مدنی" توسط دولت در رابطه با اعمال نژاد پرستی در دادگاه های مختلف موقع رسیدگی به پرونده ی مومیا ابو جمال.

همبستگی یک اسلحه است!

اعتراضات ضربتی را سازمان دهیم! جنبش را ایجاد کنیم!

جنبش همبستگی جهانی چه اثری می تواند برای کمک به حمایت پرشور از مطالبات فعالین آمریکایی داشته باشد؟ چگونه ما می توانیم از موقعیت جغرافیایی خودمان فشار سیاسی را بر دولت اوپاما افزایش دهیم؟ برای مومیا به آدرس زندانش نامه بنویسید! این خیلی مهم است که مومیا تا حد امکان نامه های زیادی از کشورهای مختلف داشته باشد. از آن جا که مقامات همه چیزهایی را که به آدرس مومیا می آید کنترل می کنند، هرکیسه ی پراز نامه به مومیا، بیانگر نوعی تظاهر اعتراض ساکت است که قوه ی قضائیه و دولت بدون شک متوجه آن خواهند شد. با انجام این کار ما می توانیم بروشنی به آن ها نشان دهیم که مومیا- ابوجمال حتی بعد از 27 سال ماندن در سلول انفرادی در دیس روی فراموش نشده است- و این که ما بسیار خوب در باره طرح های دادگاه ها اطلاع رسانی شده ایم و با جدیت آنها را دنبال خواهیم کرد.

پیشنهادات متعدد خوبی برای چگونگی کمک به مومیا به طور فردی وجود دارد اما ما باید کاملا آگاه باشیم که ما به اعتراضات قوی جمعی نیاز خواهیم داشت تا دادگاه جنایی نژاد پرست ایالات متحده جرات نکند مجازات اعدام علیه مومیا را دوباره مقرر سازد.

باهم همراه با گروه های متعدد حامی مومیا و متحدین، کمک سرخ فراخوانی برای یک تظاهرات در سطح ملی برای زندگی و آزادی مومیا ابوجمال و هم برای الغای مجازات اعدام در برلین داده است. این تظاهرات در آخرین شنبه ی قبل از تاریخی که ممکن است برای اعدام ابوجمال تعیین شود انجام خواهد شد. روز دقیق آن به محض اطلاع از تاریخ اعلام خواهد شد. در مقایسه با اوضاع در سال 1995 و 1999 زمانی که دو تاریخ اعدام علیه مومیا به خاطر اقدامات موفقیت آمیز در تجدید نظر قانونی در دفاع از وی و هم تظاهرات توده ای جنبش همبستگی در سراسر جهان، ملغی گردید. اکنون اعتراضات عظیم در مقابل سفارت خانه های ایالات متحده و نهادهای دیگرشان در سراسر جهان حتی قاطع تر خواهد بود. و ازین رو متفاوت از دهه 1990، در این زمان همان گونه که مومیا قبلا در باره تجدید نظر قانونی اش بحث کرده است، ما قادر نخواهیم بود اعدام را با ابزارهای قانونی متوقف سازیم.

"مومیا 3+12"

در صورتی که قوه قضاییه ایالات متحده و نیروهای سیاسی در پشت آن واقعا بکوشند که حکم مرگ را در باره ی مومیا به اجرا در بیاورند، جنبش برای آزادی مومیا مضافا فراخوان یک اکسیون غیرمتمرکز را می دهد: در ساعت 12 ظهر (یا در صورت لزوم دیرتر) در سومین روز بعد از تایید مجدد حکم اعدام مومیا، موسسات دولتی ایالات متحده، هم چنین شرکت های وابسته به آمریکا باید هدف اعتراضات و عملیات نافرمانی مدنی قرار گیرند. هیچ کس تاریخ دقیق تصمیم دادگاه عالی ایالات متحده را که چراغ سبز به اعدام مومیا نشان خواهد داد، یا فشار دادستان را برای درخواست صدور حکم دیگری برای مرگ مومیا را، نمی داند. اما این تصمیم ممکن است هرزمانی بعد از 5 اکتبر گرفته شود. این تصمیم مجازات مرگ برای مومیا را تایید خواهد کرد، زمانی کوتاه برای امضای حکم توسط حکومت پنسیلوانیا و دستور تعیین زمانی جدید برای اجرای حکم اعدام وجود خواهد داشت. اگر ما آن وقت شروع کنیم به فکر کردن در باره شکل مقاومت در مقابل این قتل قضایی پشتیبانی شده توسط دولت، خیلی دیر خواهد بود. اما اگر آماده سازی برای این سناریوی بد را همین حالا آغاز کنیم، فشارهای سیاسی ضروری هم توسعه خواهد یافت- پس منتظر چه هستیم؟

بدون تو این کار انجام پذیر نیست:

اعتراضات ضربتی را سازماندهی کن! فریاد بزن، فعال شو!

بزودی زمان اعدام تعیین خواهد شد، هرکاری را باید سریع انجام داد، اعتراضات توده ای باید سازمان دهی شود و واقعیت یابد. هرچیزی از قبل مهیا شود. و همه ی ما، هر کسی باید آگاه باشد که بسیج ضروری می تواند تنها با حمایت و شرکت هزاران نفر موثر باشد.

همبستگی یک اسلحه است!

برای زندگی و آزادی مومیا ابوجمال!

هیچ دولتی حق کشتن زندانیان را ندارد- لغو مجازات اعدام در هرجا!

آزادی لئونارد پلتیر!

آزادی همه ی زندانیان سیاسی!

"مومیا 3 + 12" اکسیون غیرمتمرکز سه روز بعد از تایید مجازات اعدام مومیا- ساعت 12 ظهر (یا در صورت نیاز دیرتر در همین روز)

تظاهرات ملی بسمت سفارت خانه آمریکا در آخرین شنبه قبل از اعدام برنامه ریزی شده! 2 بعد از ظهر در

Oranienplatz, Berlin

بله ما می توانیم- مومیا را آزاد کنیم! مجازات اعدام ملغی باید گردد!

برای زندگی و آزادی مومیا ابوجمال!